

Ritka ünnepeit ül Salgótarján.

A Szent Ferenc-rendi templomot
fölnap szenteli fel P. Udzókó
Zadravecz István püspök.

A ragyogó kék égől reánk,
bús árva magyarokra mosolyog
a május napja s arany sugarával át-
öleli a könnyel és vérell áztatott
drága magyar földet, átöleli és be-
aranyozza a nagy magyar földet,
beleoldódik a gondterhes
magyar lelkébe, reá ragyog az
útra, a kenyértelen magyar aszta-
lokra.

Máskor is úgy volt ez s mégis
mintha ma más volna ragyogá-
sa s a mégis mintha ereje volna
elakarni a magyar földet, elsi-
mitani arcunkról a barázdákat,
megszüntetni az éhség, a nélkülö-
zés kínos érzetét.

Máskor is úgy volt s mégis
mintha ma egészen más volna,
mintha nem is a Nap ragyogna,
hanem az Isten szeme tekintene
le reánk.

As Isten szemének arany su-
gara, mely elég erős ahhoz, hogy
a magyar szemek könnyét a boldo-
gosságra igaz gyönyörűvé, a magyar
homlokot barázdát arany koroná-
vá, a kenyértelen magyar aszta-
lok dúsán terített asztalokká vá-
rassza.

Ha én úgy érzem, hogy ma
szóljék az Isten szemére ragyogó Sal-
gótarján, hogy reánk tekintve
megadja azt a munkát, melytől
ma a koronát helyezik.

Salgótarján áldozatos, Isten
szemét községére ma ünnepl.
Ünnepi egy lelkes munkának a
megszentelését, az Isten új házá-
na a magyar vigás, a magyar re-
mény egyik otthonának felszentel-
ését.

Megmordul az a város, meg-
mordul ennek községére s az ün-
neplőbe állított lelkét egy akarat-
tal ennek egy cél felé, hogy
részesi legyenek a magyar esemény-
nek. Mert nagy és ritkán adódó
esemény egy kis városban a tem-
plomszentelés s a hétköznapi ro-
botban meggyőződést lelkelele-
mi, megerősíti, alkalmazz és ké-
pesse teszi új küldetésre, új re-
ményre, a régi célok új erővel vá-
ló szolgálatára.

Az ünnepség már ma szomb-
atunk délután veszi kezdetét a
szentelés szertartását végző püs-
pök P. Udzókó Zadravecz István
Öngyémeltóságának fogadtatásával.

Öngyémeltősége nem ismeret-
len Salgótarján községére előtt
éppoly, mint ahogy nem ismeret-
len az ország bármely falujában és
városában, vagy a határokon túl
az elszakított történelmi Magyar-
ország szentevő népe előtt.

Ugy az a város, ahonnan Isten-
től ihletett beszéde eljut a magyar
föld minden zugába; felméri az
elesteleket, megvigasztalja, a szen-
vedőket, megerősíti a fáradtakat

és a csüggedőket.
Az ő Isteni ihletet szava a
kalváriát újra magyar népnek, a
nélkülöz kenyértelen és munkát-
lan becsületes magyaroknak a jobb
jóvá, a feladásnak elővetélt ihlet-
tel, ennek hitet és várást illtet
a lelkébe és megmutatja azt az
utat, amelyen át és a minden ma-
gyarok álma, a megvalósulás szé-
pesség vágyára érlelődik.

Nem a gyarló, önmaaga erejé-
re utalt ember, hanem a Szentie-
lektől megérintett nagy magyar
apostol jön az ő személynél, Isten
áldását, „A körülte terde-
lő hívők és a határokon túlról
feljött szőlők elszakítottakra.”

Salgótarján közönsége mely-
sége tisztelettel köszönti Öngyém-
eltóságát és hálás szívvel köszö-
ni és viszonzja azt a nagy szere-
tetet, amellyel Öngyémeltősége a
szentevő magyar nép, különösen
pár a becsületes, küzdő magyar
munkástervező iránt viseltetik.

Vasárnap 17-én lesz a tem-
plomszentelés ünnepe, amelyre vo-
nakozzon a kibocsátott hirdete-
nyek és szétküldött meghívók nyuj-
tanak részletes felvilágosítást.

Az ünnepi után az Isten
szemének ragyogó sugarától meg-
érintett ferences lelkék, a me-
lengette erő szerzetelt áttitott höl-
gyek segítségével Isten nevében
megterítik Salgótarján 600 szegény

nélkülöz magyarjának sokszor
üres asztalt.

Ezután egy kedves és kelles-
mes emlékek gazdagodott lelkével
újra szét szedünk, hogy ki-ki a
maga örölyén a gyakorlati életbe
átültesse azokat az eszméket,
amellyekkel lelke a templomszen-
telés ünnepe gazdagodott.

Aki pedig tehát néhány fil-
lér a templom javára szolgáló ál-
dozattal a plébánia, hivatalban és
az ünnepélyen megszerezheti a
templomot ábrázoló emlé-plaket-
tet, vagy levelezőlapot a szente-
lés szertartását és a templom épí-
tési történetét megörökíti kis fü-
zetet, hogy évek múlva az emlé-
kek és lelki benyomások elhoma-

lyosulása idején felüljuthasson, fel-
frissíthesse, újra átélihesse ezen a
város életében történelmi jelentő-
ségi eseményeket.

Megszólalnak a harangok. Sza-
vukra jöttek magyar testvéreim
és szálljon ezrek ajkáról a magyar
hazáért, a szentevő magyar testvé-
reinkért a könnyes könyörgés sza-
va s vigye könyörgésünkkel a bus
magyar szálló a rab magyar föl-
dekre s ott egyetemes minden
magyar könyörgésével szálljon
imánk a magasságokba Istenünk-
hez, hogy buzgó könyörgésünkre
leragyoztassa reánk a magyar ha-
za, a magyar feladásnak tündöklő
napjának élető sugarat.

Dr. F.

A szivről.

Nemrégiben olvastam egyik híres szí-
vspeciálta orvos cikket a szívbetegsége-
kről. A tudós tanár a többek között azt
mondja, hogy hasztalan a tudomány,
ha a szív többször talál igazolom, meg-
próbálkozásban, idegességben, bánatban,
mint amennyi elbír. Többébb sorában a
szív megkínálása céljából azt tanácsolja
a jeles tudós, hogy nagy befolyással,
nagy nyugodalommal kell élni a mai idők
elvárhat közepén, de megint azt is, ami
kedves, az el kell hagyni. Ne felejtse el
a szívet az indulat, a harag, a türel-
metlenség, mert ezek ártalmatlanok vannak,
hanem nyugalom, derű, sok szeretet,
megérzés és megköszönés lakozik min-
dig szívében.

Ezzel kapcsolatban eszembe jutott,
hogy egy moszkvai orvosnő valami kü-
lönleges módszert talált fel, amely szí-
ni X-sugarak segítségével meggyógyíthat
a szív működését. Lehet, hogy orvosi
szempontból nagyjelentős az a fellel-
zés, de magáról a szívről újat nem mond
hat. Anyuim már X-sugarak nélkül is ré-
gen tudnak, hogy a szív egy izomszom-
mely kamrából, billentyűből, idegekkel
áll. Azt is régen tudták, és az izomszo-
m állandóan összehúzó és kitágul,
mit közönségesen szívdobogásnak ne-
vezünk.

Engem ezzel a fellelkezéssel kaposo-

(—any.)

„A MUNKÁ” TÁRCAJA

Mátra körül - Mátrán át.

(Utóirat)

Iria: Kárpáti László.

Volt egy ország, boldog ország:
Nagygyarmatország. Isten temploma volt
ez az ország, az égi magasságok felől
törő fényesség törvénye a magyar Olim-
poszra: a Magas Tátra felé. Volt egy nép,
istenféle munkás nép: Árpád népe. A
békés nép imádságos lelkével tekintett
le a templomának fehér kulcsos tornyára,
a Tátra.

Van egy nép, istenféle, verejtékes
árva nép, Árpád, Szent István népe. Van
egy ország, vértörzsi boldoglaton ország
Csonkagyarmatország. Ez az ország is Isten
temploma, de a törvénye csonka és
nem fehér kulcsos. Ez a csonka Olim-
posz: a Mátra.

Hős magyar vértől megérintett
lelkű, levegőtől alkálított fű az églet
kerületéről a vulkánok Cserháta és
Bükkjei egyült, de a mennyi bírdalmat
a Mátra közeli meg legjobban.
Még a bibliai ítéletük nap előtt a föld
oldala alá a gyomrába mint ült, hogy
végül a föld is lángvölgyekévé állhasson
a világűrbe. A bibliai ítéletük nap előtt a
békés természetű a Mátra. A földköz-
vénélbeli templomunk csonka, törzsi
lelkű, amelyből békéségek, boldogság

sikágot elhagyva, utunkat északra
irányban folytatja. Hogy Gyönyörű
dében a cukros börtengere kőhosszú
ki. Erdemes itt lehorogyni, hiszen a
vulkánok Mátra szőlőjéről andezi-
től gyönyörű, de a szíve szíve
szé, amiként a mámor rózsák pírja
fejt be körül. Mámoros fókuszunk
borosra változik át, ha a Mátra
alatt több keringőzött a Kápolna ir-
nyában.

Kápolna! Ki ne ismerne e nevet?
Mennyi szenvedés, vértörzsi fűződik
névhez. Végigtekint letekintünk a kápol-
nát dombolva. Seine maguk előtt lá-
juk a szabadságot, kiűző magyar szem
elő a lengyel Dembinszky vezér hős-
kus küzdelmével, amint vívta az élet-hal-
ál harca. A szíve szíve szíve szíve szíve
1849 február 26-án magyar nyelvű ve-
telt át a kápolnai földet. Kápolna el-
est. A hősök szíve benne él a föld-
ben. Porbűvöltek egy anyálódó vil-
kozott, amelyből szíve szíve szíve szíve
magyarok hősök munkája nyomán új
élet sarjad, hirtetve az élet diadalmát.

A Mátra körül oldalsó kanyarodók
körutunk. Kápolna és Párd közt falvak
köt elhagyva, elhagyunk a roszkú bús-
nyat, amelyből szíve szíve szíve szíve
aranyvöröset szemeknél ki doznak magyar
kezek. Párd körül négy és négy 4 km,
hogy nézünk meg? Párd parancs,
nézünk meg? Nézünk meg, mely Ház
hiszen az emberi kultúra keze, mint föld

